

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 80 ΧΡΟΝΙΑ
ΤΟΥ ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

2 Δεκεμβρίου 2005

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Διευθυντής Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.)

Πρόεδρος

Βασίλης Γάκης

Αντιπρόεδρος

Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

Μέλη

Θεοφάνης Καραγιώργος

Στέλλα Μπότζα

Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζίκα

Συντονισμός - Επιμέλεια Ύλης:
Λίνα Μυλωνάκη
Σχεδιασμός εντύπου:
motley co. πω
Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.
Νώντας Στυλιανίδης

Διαχωρισμοί:
"Μακεδονική Χρωμοανάλυση"
Εκτύπωση:
Κουρτίδης - Μυλαράκης
Μουσικολογική ανάλυση:
Evelin Voigtmann

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21:00

Μ. Θεοδωράκης (γεν. 1925)

«Αντιγόνη»: Σουίτα από το ομώνυμο μπαλέτο (1959) (27')

- I. Αντιγόνη και Αίμων
- II. Χορός της Ιοκάστης
- III. Πολεμικός Χορός και Επιτάφιος
- IV. Ο Θάνατος της Αντιγόνης

Α' εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.

«Ελικών» για πιάνο και ορχήστρα (1952) (20')

- I. Πρώτο Μέρος (Allegro con fuoco)
- II. Δεύτερο Μέρος [χωρίς ένδειξη]

Α' εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.

Διάλειμμα

«Καρναβάλι»: Σουίτα-μπαλέτο σε οκτώ μέρη (34')

για ορχήστρα

- Εισαγωγή
- I. Χορός Ανδρών
- II. Μεγάλος Χορός
- III. Χορός Αγάπης
- IV. Ντιβερτιμέντο
- V. Τρεις Χοροί της Αποκριάς
- VI. Ο Χορός της Κοπέλας
- VII. Φινάλε

Α' εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.

Αφιέρωμα στα 80 χρόνια του
ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

**Κάρολος Τρικολίδης
διευθυντής ορχήστρας**

**Στέφανος Θωμόπουλος
πιάνο**

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας. Το ρεπερτόριό της ξεκινά από το μπαρόκ και φθάνει μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα.

Ιδρύθηκε το 1959 από τον Έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη και κρατικοποιήθηκε το 1969. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της: Πρώτος ο ιδρυτής της και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης, ο Λεωνίδας Καβάκος και ο Μίκης Μιχαηλίδης. Σήμερα η ορχήστρα αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και διευθυντής της είναι ο αρχιμουσικός Μύρων Μιχαηλίδης.

Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές συναυλίες της καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας τακτικά παραστάσεις όπερας, μπαλέτου, συνοδείας βωβού κινηματογράφου κλπ. Στα πλαίσια της διαμόρφωσης του μελλοντικού φλόγου σου κοινού εντάσσεται η έντονη δραστηριότητά της με εκπαιδευτικές συναυλίες για παιδιά, νέους και για όλη την οικογένεια.

Βασικός στόχος της ορχήστρας είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης, πραγματοποιώντας πολλές πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις. Στα ίδια πλαίσια εντάσσεται και η προώθηση νέων καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους σήμερα είναι καταξιωμένοι στην ελληνική και διεθνή μουσική σκηνή. Πρωτοπορώντας στον ελληνικό χώρο ηχογραφεί με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η BIS και η NAXOS.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ., συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προσωπικοτήτων: (P. Domingo, L. Pavarotti, S. Mintz, A. Khatchaturian, Y. Horenstein, E. Kurtz, Y. Simonov, O. Δημητριάδης, M. Rostropovich, N. Gutman, M. Maisky, Δ. Σγουρός, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, N. Magalov, L. Kogan, R. Ricci, Λ. Καβάκος, V. Tretjakov, V. Spinakov, C. Katsaris, L. Berman, P. Fournier, B.L. Gelber, W. Nelson, C. Mandeal, K. Paskalis, M. Τιρίμο, Θ. Κερκέζος και άλλοι).

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί τις συναυλίες της στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Πέρα από τη συχνή και συστηματική παρουσία της σε πόλεις ολόκληρης της Βόρειας Ελλάδας, περιοδεύει σε όλο τον ελλαδικό χώρο, ενώ εμφανίζεται επτάσιώς στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμπράττει στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της χώρας όσο και του εξωτερικού (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φιλίππων, Διεθνές Φεστιβάλ «Κύπρια» - Κύπρος, International Festival "Zino Francescatti" - Μασσαλία, Φεστιβάλ Ecléctic-Βαλένθια κ.ά.)

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
ΑΥΤΟΓΕΝΗΣ ΚΑΙ

Μπακά θα έρθεις;

Ο γύρος που περνώτε πας τους είναι πολύτιμος.
Στη διακοπής θέλετε όλα να είναι τέλεια;
για να μπορείτε αναπόσπαστα να καλύψετε,
να ποιέστε, να κοινωνίσετε αγκαλιά.

Ανακαλύψτε το Galaxia Vacation Club
της Οικού N. Δρακαλογιώνακη.
Πολυτελείς σαουτές, πιάνες, εστιατορία,
jacuzzi, water sports, baby sitting,
όλα και αριστοτελές
πανηγυρούντων ευχάριστα τα παιδιά.

GALAXIA
VACATION CLUB

Μοδεύτε περιοδότερο και κρέβατα! Ένα μανούδικο τρίμερο για δύο. Στελάτε στα στα 4220 γραφοντας Galaxia κένο,
τηλ και τη άνεμη σας. Κατ' ίρα 10 τυχερούς. **Διακοπές αξέχαστες, για πάντα.** πληροφορίες 210 6382500

ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ

διευθυντής ορχήστρας

Γεννήθηκε το 1947 στο Bad Ausse της Αυστρίας από μητέρα Αυστριακή και πατέρα Έλληνα.

Σπούδασε στις Ανώτατες Μουσικές Σχολές της Βιέννης και του Σάλτσμπουργκ βιολί με τον Günther Pichler, σύνθεση με τον Alfred Uhl και κρουστά με τον Richard Hochrainer. Εκπαιδεύτηκε στη διεύθυνση ορχήστρας από τους Hans Swarowsky και Μιλτιάδη Καρύδη. Έλαβε μέρος σαν ενεργό μέλος σε σεμινάρια με τους Franco Ferrara, Bruno Maderna, Herbert von Karajan, Sir Adrian Boult, Milan Horvat και εργάστηκε ως βοηθός μαζί τους, καθώς και με τον Giuseppe Patanae.

Διακρίθηκε με πρώτα βραβεία στους διεθνείς διαγωνισμούς στη Μπεζανσόν (1970), στη Φλωρεντία (1971) και στη Βουδαπέστη (1977), όπου και του απονεμήθηκαν όλα τα, δώδεκα, ειδικά βραβεία. Σε διαγωνισμό στο Παρίσι (1977) διακρίθηκε ως ο μοναδικός Ευρωπαίος υπότροφος στη θέση του βοηθού μαέστρου της Συμφωνικής Ορχήστρας της Βοστώνης κατά το Φεστιβάλ του Tanglewood, όπου συνεργάστηκε με τους L.Bernstein, S.Ozawa, A.Previn, G.Schuler και Θ. Αντωνίου.

Από 25 χρόνων εργάζεται συνεχώς σε μόνιμες θέσεις. Από το 1972 μέχρι σήμερα είναι μόνιμος αρχιμουσικός της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

Επίσης, εργάστηκε ως πρώτος μαέστρος σε διάφορες όπερες στη Γερμανία και Ουγγαρία (1973-1980) και ως μόνιμος μαέστρος του Γαλλικού Εθνικού Μπαλέτου "Roland Petit" στη Μασσαλία, με περιοδείες σε όλη την Ευρώπη (1979-1984). Υπήρξε μόνιμος φιλοξενούμενος μαέστρος της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της Ισλανδίας (1984-1987) και, από το 1991, Γενικός Μουσικός Διευθυντής της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Debrecen της Ουγγαρίας.

Ως φιλοξενούμενος μαέστρος έχει διευθύνει επανειλημμένα πάνω από εκατό ορχήστρες στην Ευρώπη, Αυστραλία, Ρωσία και Ιαπωνία. Εμφανίστηκε με την Orchestre Nationale O.R.T.F. στο Παρίσι και στο Φεστιβάλ της Μπεζανσόν, με την Κρατική Ορχήστρα της Ρωσίας στη Μόσχα, με τις Συμφωνικές Ορχήστρες Βερολίνου, Νυρεμβέργης, Πράγας, Μελβούρνης, Ουγγρικής Ραδιοτηλεόρασης και τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Βουδαπέστης. Διηγήθηκε επίσης την B.B.C. National Orchestra στο Κάρντιφ της Ουαλλίας, τις Ραδιοφωνικές Ορχήστρες του Ελσίνκι, της Σόφιας και του Βουκουρεστίου, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Δρέσδης, της Σλοβενίας και της Αρμενίας όπως και τις Ορχήστρες Gulbenkjan στη Λισσαβώνα και George Enescu Philharmonie στο Βουκουρέστι. Εμφανίστηκε στα Διεθνή Φεστιβάλ Δρέσδης, Παρισιού, Αθήνας, Βουδαπέστης, Βιέννης, Αιξ-Αν-Προβάνς κ.ά.

Πραγματοποίησε ραδιοφωνικές εγγραφές και τηλεοπτικές συναυλίες με το A.B.C., B.B.C., O.R.T.F., R.A.I., W.D.R., O.R.F., M.R.T., N.R.O. κ.ά., καθώς και εγγραφές δίσκων με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Βουδαπέστης, τη Συμφωνική Ορχήστρα Gulbenkjan της Λισσαβώνας και την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ισλανδίας, με έργα σύγχρονων συνθετών.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

πιάνο

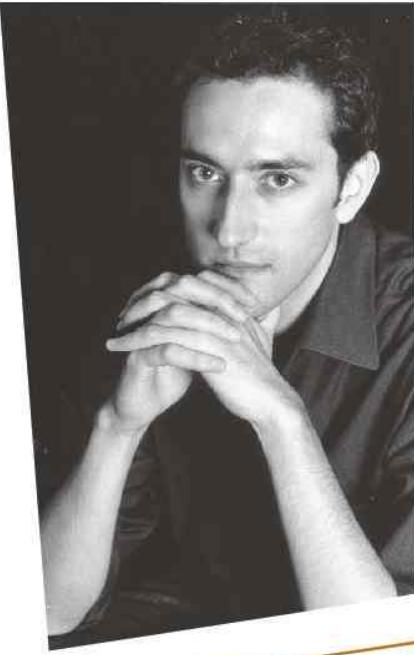
Ο Στέφανος Θωμόπουλος γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1975. Σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, όπου πήρε το δίπλωμα πιάνου με άριστα παμψηφεί σε ηλικία δεκαεπτά ετών (τάξη Α.Χατζησυμεωνίδου) και στην Musikhochschule της Κολωνίας, όπου απέκτησε το δίπλωμα του σολιστικού τμήματος με άριστα (τάξη Arbo Valdma). Συνέχισε τις σπουδές του στο Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris, όπου αποφοίτησε το 2000, παίρνοντας με άριστα δίπλωμα πιάνου (τάξη Jacques Rouvier) και μουσικής δωματίου (τάξη Marie-Françoise Bucquet). Το 2005 παίρνει μάστερ από το Konserbatórium του Amsterdam και την τάξη του Hakon Austbo. Τα τελευταία χρόνια μελετά με τον Aldo Ciccolini.

Κατά τη διάρκεια των σπουδών του απέσπασε κατόπιν διαγωνισμών την υποτροφία του Yamaha Music Foundation, την υποτροφία «Αλεξάνδρα Τριάντη» του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών, την υποτροφία του Κέντρου Ελληνικού Πολιτισμού στο Παρίσι (Fondation AG Leventis) και την υποτροφία του γαλλο-απωνικού ίδρυματος Sasakawa. Συμμετείχε ενεργά σε πολλά σεμινάρια πιάνου και μουσικής δωματίου με διακεκριμένους Έλληνες και ξένους πιανίστες, όπως Dmitri Bashkirov, Leon Fleischer, Pierre-Laurent Aimard, Philippe Entremont, Δόμνα Ευνουχίδη, Duo Ganev, Victor Mertzanov, Alexander Rabinovitch, Τάτσης Αποστολίδης, Bruno Leonardo Gelber, Karl Heinz Kammerling, Lazar Berman, Jorge Chamine, κ.ά.

Ο Στέφανος Θωμόπουλος έχει δώσει ρεσιτάλ και έχει λάβει μέρος σε συναυλίες μουσικής δωματίου σε πολλές πόλεις της Ελλάδας και στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες (Γερμανία, Αυστρία, Ολλανδία, Γαλλία, Μεγάλη Βρετανία, Ισπανία, Πορτογαλία, Σερβία, Τουρκία, Ιταλία, Ουκρανία, Εσθονία), όπως και στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και στη Βραζιλία. Έχει εμφανιστεί επανειλημμένα σε αίθουσες, όπως το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και Θεσσαλονίκης, η Concertgebouw και το Beurs van Berlage του Amsterdam, η Salle Cortot, η Salle Gaveau και το Auditorium του μουσείου Orsay στο Παρίσι, το Palacio de festivales di Cantabria στο Santander, τη Sala Cecilia Mireiles στο Ρίο ντε Τζανέιρο. Έχει συμπράξει ως σολίστ με τις Κρατικές Ορχήστρες Θεσσαλονίκης και Αθηνών, την Κρατική Ορχήστρα Βελιγραδίου, την Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής Καμεράτα (υπό τη διεύθυνση του Αλέξανδρου Μυράτ), τη Netherlands Chamber Orchestra (υπό τη διεύθυνση του Philippe Entremont) και τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Οδησσού.

Έχει αποσπάσει πρώτα βραβεία στους διαγωνισμούς της HELLEXPO Δ.Ε.Θ. και των Holland Music Sessions. Επίσης έχει βραβευθεί με το μετάλλιο του διαγωνισμού "Maria Canals" στη Βαρκελώνη και διακριθεί στους διαγωνισμούς του Τρεβίζο, Πόρτο και Μισούρι. Το 2002 πήρε μέρος στο διαγωνισμό "Gina Bachauer" στο Salt Lake City ως ένας από τους τριάντα φιναλίστ που επιλέχθηκαν μεταξύ 500 υποψηφίων από όλο τον κόσμο. Συμμετείχε, επίσης, δύο φορές στο διεθνή διαγωνισμό νέων μουσικών "Jugend Musiziert" (Αθήνα 1990, Κωνσταντινούπολη 1993), αποσπώντας τέσσερις διακρίσεις.

Το 1990, μετά από επιλογή, εκπροσώπησε την Ελλάδα στη Συνάντηση Ωδείων της Μεσογείου στη Σεβίλλη της Ισπανίας. Επίσης, εκπροσωπώντας το Conservatoire του Παρισιού, συμμετείχε στο δεύτερο Πανευρωπαϊκό Φόρουμ Πιάνου που έγινε στο Βερολίνο το 2000. Ο Στέφανος Θωμόπουλος είναι μέλος του ελληνικού συνόλου πιάνων Piandaemonium. Έχει ηχογραφήσει για το ραδιόφωνο και την τηλεόραση στην Ελλάδα και στη Γαλλία. Η δισκογραφική του δουλειά περιλαμβάνει έργα Χατζιδάκι και Scriabin.

«ΑΝΤΙΓΟΝΗ»: ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΠΟ ΤΟ ΟΜΩΝΥΜΟ ΜΠΑΛΕΤΟ (1959)

Μετά την πρεμιέρα της «Ηλέκτρας» στο Λουξεμβούργο στις 2 Μαΐου του 1995 και της γερμανικής εκδοχής της «Μήδειας» από την Όπερα του Μάινινγκεν λίγες μέρες αργότερα, ο Θεοδωράκης επιστρέφει στο Παρίσι και καταπιάνεται αμέσως με τη σύνθεση της «Αντιγόνης». Μέσα σε δέκα μέρες τελειώνει τη Σκηνή 5 (Finale). Αυτή τη φορά αποφασίζει να στηρίξει τη μουσική του σε ένα λιμπρέτο ελεύθερο, που να εμπειρίχει ολόκληρο τον θηβαϊκό κύκλο. Τα δάνεια του από τα αρχαία κείμενα είναι εκλεκτικά: «Οιδίπους Τύραννος», «Εππά επί Θήβαις», «Φοίνισσες» και «Αντιγόνη». Έτσι συχνά ξεφεύγει από την παράδοση, ιδιαίτερα στη Σκηνή 1, όπου δίνει έναν άλλο Οιδίποδα, που έχει κατακτηθεί κι αυτός, όπως και ο συνθέτης, από τη «Θρησκεία» του κέντρου της συμπαντικής αρμονίας.

Κατά τα άλλα, στη Σκηνή 2 βλέπουμε τη μονομαχία και τον θάνατο του Ετεοκλή και του Πολυνείκη και, στη συνέχεια, την αυτοκτονία της Ιοκάστης. Στη Σκηνή 3, μετά το θρήνο της Αντιγόνης, την πρώτη σύγκρουσή της με τον Κρέοντα. Στη Σκηνή 4, η παράβαση της Αντιγόνης με την ταφή του νεκρού αδελφού της, η δεύτερη και τελευταία της σύγκρουση με τον Κρέοντα, που καταλήγει στη σύλληψή της. Η εμφάνιση του Αίμανα και η αντίθεσή του με τον πατέρα του, που τον οδηγεί στην απόφασή του να πεθάνει μαζί με την Αντιγόνη. Τέλος, στο Finale ο Αίμων νεκρός παρουσιάζεται έτοιμος να υποδεχθεί στον Άδη την αγαπημένη του. Εδώ ο συνθέτης είναι φανερό ότι επεδίωξε να συνθέσει ένα ποίημα-ύμνο προς τον τραγικό έρωτα, φτάνοντας στα όρια του λυρικού παροξυσμού. Είναι φανερό ότι με την «Αντιγόνη» ο Θεοδωράκης πραγματοποιεί ένα άλμα, επωφελούμενος από τις εμπειρίες με τις οποίες τον πλούτισαν οι τρεις προηγούμενες όπερες του. Το λιμπρέτο είναι πιο σφικτό και η δράση πυκνότερη. Το τραγικό με το λυρικό στοιχείο ισορροπούν απόλυτα. Ο χορός, όπως και στις προηγούμενες λυρικές τραγωδίες του, πρωταγωνιστεί, χαρίζοντάς μας μερικά υπέροχα χορωδιακά μέρη. Με τη σύνθεση της «Αντιγόνης» ολοκληρώνεται η υπόσχεση που έδωσε ο συνθέτης, τη βραδιά της πρεμιέρας του «Ζορμπά» στη Verona στα 1988, να συνθέσει τρεις όπερες προς τιμήν των Βέρντι, Πουτσίνι και Μπελλίνι: τη «Μήδεια», την «Ηλέκτρα» και την «Αντιγόνη».

Η σύνθεση της τελευταίας διήρκεσε ενάμιση χρόνο, έως τον Οκτώβριο του 1996. Ο χρόνος θα δειξει, αν η βούληση του συνθέτη για την ανανέωση της τραγωδίας μέσα από μια σύγχρονη ευαισθησία, γλώσσα και αισθητική, πέτυχε να μας δώσει ένα ιδιαίτερο μουσικό σύμπαν, εντελώς ξεχωριστό από ό,τι υπήρχε ως σήμερα στο χώρο του λυρικού θεάτρου και, ιδιαίτερα, της λυρικής τραγωδίας.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΤΡΙΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΑ Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΑ

Εξετάζοντας την προσπάθεια του Θεοδωράκη με την απόσταση του χρόνου, διαπιστώνουμε ότι κεντρικός άξονας του έργου του υπήρξε η μελοποίηση της ελληνικής κυρίως ποίησης. Θα λέγαμε ακόμη ότι ο κορμός είναι οι Κύκλοι Τραγουδιών και ακολουθούν τα ορατόρια, οι καντάτες και οι συμφωνίες, που κι αυτές βασίζονται στην ποίηση. Όλη αυτή η μακρά προετοιμασία τον οδήγησε να αποκαλύψει πολλά μυστικά, αφ' ενός ως προς τη μετουσίωση του λόγου σε μουσική και αφ' ετέρου ως προς τη χρήση των μουσικών οργάνων από τα πιο μικρά σχήματα (λαϊκά ορατόρια) έως τα πιο μεγάλα (συμφωνική ορχήστρα σε συνδυασμό με χορωδιακά σύνολα), σε σχέση πάντα με την υποστήριξη και ανάδειξη του μελοποιημένου λόγου.

Η τριλογία είναι ένα από τα αισθητικά - και όχι μόνο - πρόσωπα της σημερινής Ελλάδας. Είναι μία από τις αλήθειες της που έρχεται (πλάι στις οποιες άλλες) να παρουσιάσει στα μάτια του ίδιου του ελληνικού λαού, αλλά προπαντός των ξένων, μια συνεχώς κρυμμένη και άγνωστη πλευρά της χώρας μας.

Δεν είναι ήσσονος σημασίας το γεγονός ότι ο συνθέτης προστρέχει στους Έλληνες κλασικούς (Αισχύλο, Σοφοκλή, Ευριπίδη), αλλά και στους νεότερους (Καρυωτάκη), σε μια προσπάθεια δημιουργικής συνένωσης των δύο κόσμων. Μήπως αυτό δεν έχει κάνει μέσα σε όλο το έργο του; Και, μάλιστα, με την προσθήκη της βυζαντινής εποχής (Χρυσόστομος «Λειτουργία», Δαμασκηνός, *"Requiem"*), πετυχαίνει να συνενώσει τον ελληνισμό σε όλη την ιστορική του διαδρομή. Αυτή η νέα προσπάθειά του μπορεί να συγκριθεί με εκείνη που γίνεται με την αναβίωση του αρχαίου δράματος με σύγχρονο νεοελληνικό μανδύα.

Το καινούριο στοιχείο στην περίπτωση του Θεοδωράκη είναι ότι τα αρχαία κείμενα, μεταφερμένα στη νεοελληνική γλώσσα, έχουν διαφορετικά τόσο η προσωδία όσο και το περιεχόμενο λόγου και νοήματος.

Ακόμη, η έντεχνη επεξεργασία και υποστήριξη του μέλους με βάση τη δυτική μουσική τεχνολογία, στην οποία συμπεριλαμβάνεται η χρήση χορωδίας και συμφωνικής ορχήστρας, είναι ένα νέο στοιχείο που θα πρέπει να αποδείξει ότι, όχι μόνο δεν είναι ξένο και έχει σχέση με τις νεοελληνικές παραδόσεις, αλλά ίσα-ίσα διευρύνει τα όρια της αρμονικής διάστασης δια της μουσικής.

Από την άποψη αυτή έχει ιδιαίτερη σημασία το γεγονός ότι οι λυρικές τραγωδίες του Θεοδωράκη μπορεί να θεωρηθούν σήμερα σαν αντιπροσωπευτικά έργα της σύγχρονης εποχής σε διεθνή κλίμακα και να σταθούν σε όλα τα μουσικά κέντρα του κόσμου.

Είναι, θα λέγαμε, ένα ευτυχές αποτέλεσμα της εμπνευσμένης σύζευξης του ελληνικού με το δυτικό, όπου όμως εκείνο που κυριαρχεί είναι η απόλυτη αίσθηση ότι έχουμε να κάνουμε με καθαρά ελληνικό έργο με τη σφραγίδα της προσωπικότητας του συνθέτη.

Andreas Brandes
(επεξεργασία: E. Voigtmann)

«ΕΛΙΚΩΝ» ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ (1952)

Το ημιτελές Κοντσέρτο για πιάνο «Ελικών» είναι ένα από τα «ξεχασμένα» (βασικά από τον ίδιο τον συνθέτη) έργα του Μίκη Θεοδωράκη. Απόδειξη ότι το «ανακάλυψε» η πιανίστρια Τατιάνα Παπαγεωργίου, ψάχνοντας στο Αρχείο της Μουσικής Βιβλιοθήκης του Μεγάρου Μουσικής «Λίλιαν Βουδούρη», όπου διαφυλάσσεται το σύνολο του έργου του Μίκη Θεοδωράκη,

Συζητώντας με το συνθέτη μάς είπε ότι η ημερομηνία 1952 που βρίσκεται στο τέλος του χειρογράφου σημαίνει ότι διέκοψε τότε τη σύνθεσή του, γιατί είχε να εκπληρώσει άλλες επειγούσες παραγγελίες, όπως μουσική για ταινίες ή για ραδιοφωνικά σκετς. Επίσης, ένα άλλο ενδεχόμενο είναι να άρχισε εκείνη ακριβώς την περίοδο την ενορχήστρωση του μπαλέτου "Carnaval" («Ελληνική Αποκριά») για λογαριασμό του Ελληνικού Χοροδράματος. Αυτή η τελευταία εκδοχή ενισχύεται από το γεγονός ότι η πρώτη του μπαλέτου θα δινόταν τον Μάρτιο του 1953 στην Όπερα της Ρώμης και, επομένως, είχε πολλή δουλειά μπροστά του. Προκύπτει, επίσης, και από τη μεγάλη συγγένεια που υπάρχει ανάμεσα στα δύο έργα, δεδομένου ότι τόσο στο "Carnaval" όσο και στο «Ελικών» ο συνθέτης εμπνέεται από την ατμόσφαιρα των λαϊκών τραγουδιών, κάνοντας ένα διάλειμμα ανάμεσα στις δραματικές συνθέσεις του εκείνης της εποχής («Πρώτη Συμφωνία» και πρώτη παρισινή περίοδος), όπου κυριαρχούν τα συναισθήματα και οι σκέψεις που του προκάλεσαν τα τραγικά γεγονότα του Εμφυλίου Πολέμου.

Φεύγοντας για το Παρίσι το φθινόπωρο του 1954, ο Θεοδωράκης φίνεται ότι ξέχασε να πάρει μαζί του τα χειρόγραφα του έργου «Ελικών» για να το ολοκληρώσει και έτσι το ξαναβρίσκει στο γραφείο του, όταν επιστρέφει στην Αθήνα για να πηχογραφήσει τον «Επιτάφιο» στα 1960. Όπως μου διηγήθηκε ο συνθέτης, κάποια μέρα που έπαιζε το Κοντσέρτο στο πιάνο, τον επισκέφθηκε ο φίλος του ποιητής Τάσος Λειβαδίτης, ο οποίος - με την άδεια του Μίκη φυσικά - άρχισε να γράφει στίχους επάνω στη μελωδία του δεύτερου μέρους. Και έτσι προέκυψε το τραγούδι «Μάνα μου και Παναγιά», που εγκαινιάσει την τόσο καρποφόρα συνεργασία τους στο τραγούδι.

Όπως είναι γνωστό, ο Θεοδωράκης σε όλη τη δραματική περίοδο της Κατοχής και του Εμφυλίου Πολέμου, δηλαδή μεταξύ του 1943 και του 1950, ήταν απόλυτα αφοσιωμένος στη συμφωνική μουσική. Πριν πάει να σπουδάσει στο Ωδείο Αθηνών (1943), γράφει μερικά από τα ωραιότερά του τραγούδια πάνω σε ποίηση Κωστή Παλαμά, Διονυσίου Σολωμού κτλ., που θα τα χρησιμοποιήσει μισόν αιώνα αργότερα σαν κύρια θέματα στις λυρικές του τραγωδίες («Μήδεια», «Ηλέκτρα», «Αντιγόνη»). Μόλις περνά το κατώφλι του Ωδείου, είναι ήδη δεκαοκτώ ετών και συνειδητοποιεί ότι έχει χάσει πολύτιμο χρόνο και ότι θα έπρεπε να αφιερώσει όλες του τις δυνάμεις προκειμένου να ανακαλύψει τα μυστικά της μουσικής σύνθεσης.

Είναι φυσικό, λοιπόν, εκείνη την εποχή να μην τον ενδιαφέρει τόσο τίποτε άλλο όσο η καθαρά συμφωνική μουσική και, έτσι, συνθέτει έργα μουσικής δωματίου, για χορωδία και για ορχήστρα, πιστά στους κανόνες της συμφωνικής μουσικής. Και είναι τόσο μεγάλη, απόλυτη θα λέγαμε, η αφοσίωση του σ' αυτόν τον σκοπό, ώστε να μπορεί να συνθέτει και, μάλιστα, χωρίς τη βοήθεια του πιάνου.

Ωστόσο, την ίδια εποχή (1947-48) ανακαλύπτει το λαϊκό τραγούδι, που το μεταφέρουν στους τόπους της εξορίας οι συγκρατούμενοί του. Κυρίως οι Πειραιώτες, που τα βράδια τραγουδούν τα ρεμπέτικα και τα λαϊκά τραγούδια της εποχής. Τότε, στα 1947, ακούει τον «Καπετάν Αντρέα Ζέππο», που του δίνει το ερέθισμα να ασχοληθεί σοβαρά με αυτό το μουσικό είδος και, μάλιστα, εντάσσοντάς το στο πλαίσιο της συμφωνικής μουσικής. Έτσι προέκυψε το "Carnaval" και τέτοια θέματα θα βρούμε και στο β' μέρος του «Σεξτέτου», το οποίο συνθέτει μεταξύ ... δύο εξοριών (τέλος του 1947). Φυσικά, στη δεκαετία του '60 αυτό το «άρωμα» θα μετεξελίχθει στο γνωστό μουσικό ιδίωμα του Θεοδωράκη, που χαρακτηρίζει τα τραγούδια του και τα υπόλοιπα έργα του της εποχής εκείνης.

Στα 1952 ο Θεοδωράκης έρχεται στην Αθήνα, όπου, επίσης για πρώτη φορά, αυτός και η αγαπημένη του Μυρτώ, μετά από οκτώ χρόνια χωρισμών, θα είναι ελεύθεροι να ζήσουν μαζί. Ο γάμος τους θα γίνει στα 1953. Να λοιπόν που το "Carnaval" και ο «Ελικών» εκφράζουν πιστά την ψυχική κατάσταση του συνθέτη μετά από τις τόσες και τόσες δοκιμασίας.

Όμως αυτά τα δύο έργα, τα εμβόλια ανάμεσα στις συνθέσεις του με το δραματικό περιεχόμενο, είναι συγχρόνως και οι προάγγελοι γι' αυτό που θα προκύψει στη δεκαετία του '60: Η στροφή του συνθέτη προς το τραγούδι και την μετασυμφωνική μουσική. Και είναι πράγματι συγκινητικό το γεγονός ότι ο «Ελικών», αφού περίμενε υπομονετικά ξεχασμένος επί οκτώ χρόνια, δίνει το έναυσμα για το πρώτο καθαρά «λαϊκό» τραγούδι του συνθέτη, το «Μάνα μου και Παναγιά», που θα σηματοδοτήσει μια ολόκληρη εποχή τόσο μέσα στη δημιουργική εξέλιξη του Μίκη Θεοδωράκη όσο και γενικότερα στη μουσική της χώρας του.

Το ύφος του α' μέρους του *Κοντσέρτου για πιάνο «Ελικών»* μπορεί να χαρακτηριστεί ως παιγνιώδες και ενίοτε σαρκαστικό. Η αλήθεια είναι ότι αυτά τα δυο-τρία ψήγματα λαϊκότροπων μουσικών θεμάτων, αρκετά χαρακτηριστικών για να υπογραμμίσουν την παρουσία τους, φαίνεται καθαρά ότι για το συνθέτη αποτελούν απλώς ερεθίσματα, για να εκτινάξει τη φαντασία του σε σχόλια μουσικά που μας εκπλήσσουν με τη φρεσκάδα, την πρωτοτυπία και τη λάμψη τους. Παράλληλα, ο Θεοδωράκης είναι τόσο τολμηρός και προχωρημένος από κάθε άποψη (αρμονίας, αντίστηξης, γραφής πιάνου και ορχήστρας), σε μια εποχή που τα ακούσματα ως προς τη μουσική του καιρού του (Μπάρτοκ, Στραβίνσκι κτλ.) ήσαν ανύπαρκτα.

Ο «Ελικών» έρχεται στην κορύφωση μιας πλούσιας προσπάθειας στον τομέα της μουσικής δωματίου και της συμφωνικής μουσικής. Από το 1945 έως τον «Ελικώνα», ο Θεοδωράκης συνθέτει μια σειρά έργων συμφωνικών, που ακονίζουν τη φαντασία και αναπτύσσουν την τεχνική του. Έτσι μόνο μπορεί να ερμηνευτεί η αρτιότητα αυτού του έργου, που τον κατατάσσει (από τότε!) ανάμεσα στους κορυφαίους συνθέτες της εποχής του.

Όμως, ενώ, όπως είπαμε, στο α' μέρος ο συνθέτης αντιμετωπίζει τις λαϊκότροπες μελωδίες του σχεδόν σαν ξένες, διατηρεί αποστάσεις μαζί τους με παιγνιώδη και σχεδόν σαρκαστική διάθεση, αντιπαραθέτοντας εν είδει διαλόγου-αντλόγου το συμφωνικό μουσικό εαυτό του σε μια κορύφωση, θα

λέγαμε, μουσικής φαντασίας, πρωτοτυπίας και τεχνικής δεξιοτεχνίας, αυτό δε συμβαίνει με το δεύτερο και τελευταίο μέρος του *Κοντσέρτου*.

Εκεί, όχι μόνο αγκαλιάζει ολόψυχα το νέο μελωδικό υλικό, αλλά ταυτίζεται μαζί του. Η πλατειά μελωδία που εκτίθεται από το πιάνο είναι, θα λέγαμε, το πρώτο λαϊκό του τραγούδι, γραμμένο οκτώ ολόκληρα χρόνια πριν από την ολόπλευρη στροφή του στην έντεχνη λαϊκή μουσική και στο ελληνικό τραγούδι.

Κατά την άποψή μας, ο «Ελικών» αποτελεί μια κορυφαία μουσική αισθητική κατάκτηση της εποχής που γράφτηκε (δεκαετία του '50). Ισως ένα από τα πιο πρωθυμένα έργα-αρχέτυπα της εποχής του. Και είναι κρίμα που δεν είδε τότε το φως της δημοσιότητας. Κρίμα τόσο για τη σύγχρονη μουσική όσο και για τον ίδιο το Θεοδωράκη, ο οποίος δεν τόλμησε ούτε καν να το δειξει και να το προβάλει, αλλά, αντίθετα, το έκρυψε έως ότου το ξέχασε και ο ίδιος. Γιατί; Αναζητείστε τις αιτίες στη μίζερη αντιφατική μουσική ζωή της μετεμφυλιακής Ελλάδας.

Από τη μια πλευρά τα έργα της Εθνικής Σχολής δεν τον εκφράζουν, από την άλλη οι δωδεκαφωνιστές τον απωθούν. Τέλος, με απορία ανακαλύπτει την αισθητική του Ελληνικού Χοροδράματος, δηλαδή ρεμπέτικο συν Τσαρούχης συν Χατζιδάκις. Αυτοί οι τελευταίοι είχαν κερδίσει την αποδοχή των αθηναϊκών κύκλων λογοτεχνών και άλλων, πλην των αριστερών, που έψαχναν για νεοελληνικά πρότυπα αισθητικής καθαρότητας, στηριγμένα στη ζωντανή λαϊκή παράδοση, όπως είναι τα ρεμπέτικα. Υπήρχε τότε μια μεγάλη αποστροφή από ορισμένους κύκλους προς καθετί που ήταν φορτωμένο με ιδεολογίες. Και, φυσικά, αποστροφή προς τα έργα και τους δημιουργούς που εμπνέονταν από αυτά. Και ένας τέτοιος υπήρξε και ο Μίκης Θεοδωράκης, έτσι ώστε κορυφαία έργα του, όπως ο «Ελικών», «Θέματα και Κύκλοι», «Ελεγείο και Θρήνος» και «Συμφωνία σε τρία μέρη», να παραμένουν έως σήμερα κυριολεκτικά θαμμένα στο Αρχείο, στη Βιβλιοθήκη του Μεγάρου Μουσικής.

**Σημείωμα του εκδότη-Editions Romanos, 29.5.2004
(επεξεργασία: E. Voigtmann)**

«ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ»: ΣΟΥΙΤΑ-ΜΠΑΛΕΤΟ ΣΕ ΟΚΤΩ ΜΕΡΗ ΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Το «Καρναβάλι» ("Carnaval") πρωτοπαρουσιάστηκε από το Ελληνικό Χορόδραμα της Ραλλούς Μάνου στην Όπερα της Ρώμης το Μάρτιο του 1953, υπό τη διεύθυνση του Ανδρέα Παρίδη. Ο αρχικός τίτλος ήταν «Ελληνική Αποκριά» και ήταν παραγγελία του Χοροδράματος προς τον συνθέτη.

Ο Θεοδωράκης βασίστηκε στα μουσικά του αποθέματα, στα σχέδια που είχε ήδη κάνει στα 1947-48, όταν ήταν εξόριστος στην Ικαρία. Τότε που τον είχαν εντυπωσιάσει τα λαϊκά τραγούδια που τραγουδούσαν οι συνεξόριστοί του και, ιδιαίτερα, το τραγούδι «Αντρέας Ζέππος». Πράγματι, το θέμα του τραγουδιού αυτού κυριαρχεί στο «Μεγάλο Χορό». Όμως, από κει και πέρα, όλα τα υπόλοιπα μελωδικά θέματα μπορούν να θεωρηθούν σαν προαναγγέλματα της μετέπειτα τραγουδιστικής του περιόδου. Με το «Καρναβάλι» ο Θεοδωράκης επιχειρεί για πρώτη φορά να «ντύσει» νεοελληνικές μελωδίες και χορούς με συμφωνικά ορχηστρικά χρώματα. Αργότερα θα χαρακτηρίσει την προσπάθειά του αυτή σαν «μετασυμφωνική» μουσική. Δηλαδή, αναζήτηση της χρυσής τομής μεταξύ της λαϊκής και της έντεχνης μουσικής,

Η ιστορία είναι μια απλή ερωτική ιστορία σαν αφορμή για την καλλιτεχνική αναπαράσταση της νεοελληνικής Αποκριάς και η χορογραφία της Ραλλούς Μάνου, που χόρεψε και τον κύριο ρόλο, τα δε σκηνικά του Σπύρου Βασιλείου. Το έργο σημείωσε μεγάλη επιτυχία και έκτοτε δόθηκε σε πολλές παραστάσεις στην Αθήνα. Με τη μορφή της συμφωνικής σουίτας παίχτηκε τον ίδιο χρόνο (1953) από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών στην αίθουσα «Ορφεύς», πάντοτε υπό τη διεύθυνση του Ανδρέα Παρίδη.

Στα 1957 ο Colin Davis το ερμήνευσε με τη Συμφωνική του Εδιμβούργου, σημειώνοντας για το έργο την αρχή μιας διεθνούς καριέρας.

Πολλά από τα μέρη του έργου αυτού ο συνθέτης τα ενσωμάτωσε στο μπαλέτο «Ζορμπάς», στα 1988, κατά την επιθυμία του χορογράφου Lorca Massine και της Arena di Verona, που ήθελαν να αποτελείται από τους πιο λαμπρούς χορούς και τραγούδια του Θεοδωράκη.

Andreas Brandes

καθίστε συναρπατικά με την απόλυτη ποικιλότητα
καθίστε αναπαιδικά και εκπνοείτε την ισχύ του μέλλοντος

Εκθεση | Εθν. Αυτοστολης 7Α | 551 33 Θεσσαλονίκη | Τηλ. & Fax: 2310 457 010
Info@mythosaudio.gr www.mythosaudio.com

FRIDAY, DECEMBER 2nd

THESSALONIKI CONCERT HALL

STARTING TIME: 21:00

M. Theodorakis (born 1925)

"Images of Antigone" (1959):
Suite from the ballet "Antigone" (27')

- I. Antigone and Aimon
- II. Danse of Iocaste
- III. War Dance and Epitaph
- IV. Death of Antigone

1st performance by the T.S.S.O.

"Helikon" for piano and orchestra (1952) (20')

- I. First Movement (Allegro con fuoco)
- II. Second Movement [without indication]

1st performance by the T.S.S.O.

Intermission

"Carnaval": Ballet-Suite in eight parts for orchestra (34')

- Introduction
- I. Men's Dance
- II. Big Dance
- III. Love Dance
- IV. Divertimento
- V. Three Carnaval Dances
- VI. The girl's dance
- VII. Finale

1st performance by the T.S.S.O.

A tribute for the 80 years of
MIKIS THEODORAKIS

Karolos Trikolidis
conductor

Stefanos Thomopoulos
piano

C.M. von Weber:

Εισαγωγή από την όπερα "Oberon"

He Zhanhao & Chen Gang:

"Butterfly lovers Concerto" για βιολί και ορχήστρα

A' πανελλήνια εκτέλεση

L.v. Beethoven:

Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα σε ρε μεζόνα,

έργο 61

Lan Shui

διευθυντής ορχήστρας

Gil Shaham

βιολί

Μία από τις κορυφαίες στιγμές της περιόδου.

Ο διάσημος βιολιστής, στην πρώτη εμφάνισή του στην Ελλάδα,

ερμηνεύει ένα από τα κορυφαία κοντσέρτα του κλασικού

ρεπερτορίου και ένα δημοφιλές κινέζικο κοντσέρτο

σε A' πανελλήνια εκτέλεση

ΣΑΒΒΑΤΟ 10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21:00

Οι επόμενες συναυλίες της Κ.Ο.Θ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21:00

«ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΠΑΡΤΥ»

Χριστουγεννιάτικα τραγούδια και κάλαντα
(Ορχηστρική προσαρμογή: Νέστωρ Ταίλορ)

Από τις «Χίλιες και μία νύχτες»
η ζωντανή συνοδεία της ταινίας:
«Οι περιπέτειες του πρύκιπα Αχιμέντ»
A' πανελλήνια εκτέλεση

Christof Escher
διευθυντής ορχήστρας

Παιδική χορωδία Αγίας Τριάδος
Διεύθυνση Χορωδίας: Β. Παπακωνσταντίνου

Ένα αριστουργηματικό παραμύθι της Lotte Reiniger σε μουσική Wolfgang Zeller.

Σε πρώτη πανελλήνια παρουσίαση, το γνωστό παραμύθι από τις «Χίλιες και μία νύχτες» με ζωντανή συνοδεία της ορχήστρας μας.

Επίσης, μία από τις κορυφαίες ελληνικές παιδικές χορωδίες ερμηνεύει χριστουγεννιάτικα τραγούδια και κάλαντα σε διασκευή του Νέστορα Ταίλορ

Πληροφορηθείτε τα νέα και τις δραστηριότητες της Κ.Ο.Θ. από τη ζωντανή ραδιοφωνική εκπομπή **H K.O.Θ. στον "Άσγου και Τέχνης 100.6"** με ζωντανές συνεντεύξεις και σχόλια, κάθε Τετάρτη στις 19:00. Την εκπομπή παρουσιάζει ο Αντώνης Σαραγιώτης.

Τιμές εισιτηρίων Κ.Ο.Θ.

Πλατεία Α'	20 €	40 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	12 €	24 €
Εξώστης	9 €	18 €
Μειωμένο* - Ομαδικό		
Πλατεία - Θεωρεία	9 €	
Εξώστης	6 €	

*εκπαιδευτικοί, φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές αδείων

Τιμές Συνδρομών [-25%]

9 συναυλίες + μία συναυλία προσφορά 19/11
[30/09, 14/10, 21/10, 27/10, 25/11, 02/12, 10/12, 23/12, 01/01/06]

Πλατεία Α'	135 €
Πλατεία Β'/Θεωρεία	80 €
Εξώστης	60 €
Φοιτητική συνδρομή - Ειδική τιμή	
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')	40 €

Πληροφορίες για συνδρομές στο τηλ.: 2310 589164

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται στο Ταμείο της Κ.Ο.Θ.
(Εθν. Αμύνης 2, Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών).

Δευτέρα και Τετάρτη 10:00 - 16:00,

Τρίτη και Πέμπτη 10:00 - 13:00 και 17:00 - 20:00

Παρασκευή 10:00 - 13:00

Την ημέρα της εκάστοτε συναυλίας στο Μ.Μ.Θ. / Α.Π.Θ. από 19:00 - 21:00

Τηλέφωνο ταμείου: 2310 236990

Ιστοσελίδα: www.tssο.gr

Ομαδικό εισιτήριο

Ειδική τιμή εισιτηρίου (ομαδικό) ισχύει για γκρουπ άνω των 20 ατόμων κατόπιν συνεννόησης με το ταμείο της Κ.Ο.Θ.

Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα - αν χρειαστεί - να τροποποιήσει το πρόγραμμα

Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα

Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και πάνω

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφηση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Καλλιτεχνικός Διευθυντής

Μύρων Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

A' Βιολιά

Εξάρχοντες

Σίμων Παπάνας

Αντώνης Σουαμογλου

Kορυφαίοι A'

Μίκης Μιχαηλίδης

Γεώργιος Πετρόπουλος

Tutti

Μαρία Δρούγου

Μαρία Σουέρεφ

Ευάγγελος Παπαδημήτρης

Εύη Δελφινοπούλου

Κρυστάλλης Αρχοντής

Γεώργιος Κανδυλίδης

Ανδρέας Παπανικολάου

Γκρέτα Παππά

Μαρία Σπανού

Ευτυχία Ταλακούδη

Χριστίνα Λαζαρίδου

Ευστράτιος Κακάμπουρας

Έκτορας Λάππας

Γεώργιος Γαρυφαλλάς

B' Βιολιά

Kορυφαίοι A'

Ανθούλα Τζίμα

Ντάρια Κάτσιου

Kορυφαίοι B'

Νικόλαος Αρχοντής

Αλκέτας Τζιαφέρης

Tutti

Μίμης Τοπεσίδης

Θανάσης Θεοδωρίδης

Δέσποινα Παπαστεργίου

Isabelle Both

Ευαγγελία Κουζώφ

Πότη Μυλαράκη

Ελευθέριος Αδαμόπουλος

Μαρία Εκλεκτού

Μικέλ Μιχαηλίδης

Ίγκορ Σελαλμαζίδης

Γεώργιος Κουγιουμτζόγλου

Ίγγα Συμονίδου

Βιόλες

Kορυφαίοι A'

Νεοκλής Νικολαΐδης

Χαρά Σιερά

Kορυφαίοι B'

Αντώνης Πορίχης

Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti

Φελίτσια Ποπίκα

Ειρήνη Παραλίκα

Χρήστος Βλάχος

Κατερίνα Μητροπούλου

Βιολέτα Θεοδωρίδου

Δημήτριος Δελφινόπουλος

Ρόζα Τερζάν

Βιολοντσέλα

Kορυφαίοι A'

Βασήλης Σαΐτης

Απόστολος Χανδράκης

Tutti

Φλέρυ Κοντογιανάκη

Γεώργιος Μανώλας

Βίκτωρ Δάβαρης

Δημήτρης Πολυζωίδης

Ιωάννης Στέφος

Χρήστος Γρίμπας

Κοντραμάσα

Kορυφαίοι A'

Γεώργιος Γράλιστας

Χαράλαμπος Χειμαριός

Kορυφαίοι B'

Ιωάννης Χατζής

Ηρακλής Σουμελίδης

Tutti

Αναστάσιος Μαυρουσδής

Ελένη Μπουλασίκη

Ειρήνη Παντελίδου

Λεωνίδας Κυριδής

Μιχάλης Σαπουντζής

Γιώργος Πολυχρονιάδης

Φλάσια

Kορυφαίοι A'

Πέτρος Σουσάμογλου

Νικολός Δημόπουλος

Kορυφαίοι B'

Γεώργιος Κανάτσος

Γιάννης Ανισέγκος

Tutti

Νίκος Κουκής

Όμπος

Kορυφαίοι A'

Δημήτριος Καλπαξίδης

Δημήτρης Κίτσος

Kορυφαίοι B'

Νικόλαος Καλπαξίδης

Ιωάννης Ραζάκωφ

Tutti

Θωμάς Μητριζάκης

Κλαρινέτα

Kορυφαίοι A'

Κοσμάς Παπαδόπουλος

Χρήστος Γραονίδης

Kορυφαίοι B'

Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή

Αλέξανδρος Σταυρίδης

Tutti

Βασίλειος Καρατζίβας

Τρομπόνια

Kορυφαίοι A'

Φιλήμων Στεφανίδης

Kορυφαίοι B'

Φώτιος Δράκος

Tutti

Ευάγγελος Μπαλτάς

Τούμπα

Kορυφαίοι B'

Γεώργιος Τηνιακούδης

Τύμπανα

Kορυφαίοι A'

Δημήτριος Βίττης

Κρουστά

Kορυφαίοι B'

Κωνσταντίνος Βαβάλας

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

Άρπα

Kορυφαίοι A'

Κατερίνα Γήμα

Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

Έφορος Κ.Ο.Θ.:

Ελένη Μπουλασίκη

Αναπληρωτής Εφόρου Κ.Ο.Θ.:

Ιωάννης Στέφος

Φροντιστές:

Πέτρος Γάντσης

Γιώργος Νιμπής

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μύρων Μιχαηλίδης
email: director@tssο.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Φίλιππος Χατζησάμου
Τηλ.: 2310 589160
email: philh@tssο.gr

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ

Πηνελόπη Σερδάρη
Τηλ.: 2310 589158
email: artistic-dep@tssο.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Βαγγέλης Γιασημακόπουλος
Τηλ.: 2310 589165
email: vangelis@tssο.gr

Μαρία Νιμπή
Τηλ.: 2310 589163
Νίκος Κυριακού
Τηλ.: 2310 589164
email: info@tssο.gr

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Βαγγέλης Γιασημακόπουλος
Τηλ.: 2310 589165

ΠΡΟΒΟΛΗ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Πηνελόπη Σερδάρη
Τηλ.: 2310 589158
email: artistic-dep@tssο.gr

Νίκος Κυριακού
Τηλ.: 2310 589164
email: info@tssο.gr

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

Στεφανία Γιάντση
Τηλ.: 2310 589157
Μανώλης Αδάμος
Τηλ.: 2310 589159
email: economics@tssο.gr

ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

Λίνα Μυλωνάκη
Τηλ.: 2310 589156
email: lina@tssο.gr

ΤΑΜΙΑΣ

Έλενα Παράσχου
Τηλ.: 2310 236990

www.tssο.gr

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ Κ.Ο.Θ.:

GALAXIA
VACATION CLUB

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:
• ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ® • Πανασέληνος
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΠΙΛΟΥΓΕΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ:

